

VILÉMOVSKÉ

ČERVEN 2021
ROČNÍK 27.

NOVINY

ZDROJ: SHUTTERSTOCK

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

čas poskočil o kus dále a já vás srdečně vítám u červnového vydání našich novin.

Ač velmi nerad, musím tyto řádky zahájit negativně. Velmi mě totiž dopálilo zjištění, že si někdo, dosud neznámý, udělal z nově opraveného křížku v Dolině „fackovacího panáka“ a zkoušel na něm svoji sílu. Ubohost, která nezná mezí a má za následek škodu v řádu několika tisíc korun. Způsobená škoda není naštěstí nevratná a my jsme již kontaktovali odborníka, který křížek opraví a uvede do původního stavu. Není to poprvé, a bohužel ani naposledy, co se s něčím takovým setkávám, ale pokaždé mě naprosto vyvede z míry pohnutka toho ducha prostého blba, který má potřebu ničít něčí dílo, tím spíš, když druhým dělá radost. I proto jsem skoro přesvědčen, snad ne naivně, že se tohoto činu nedopustil nikdo z místních lidí a jedná se tak o jev, v našich končinách, nahodilý.

V minulém týdnu jsme, jako vedení obce, obdrželi informaci o tom, že jsme byli úspěšní v podaných žádostech o dotaci. Ty se konkrétně týkaly žádosti o příspěvek na opravu střešního pláště a části vnitřních omítek naší základní školy v celkové výši cca 1,75 mil Kč (dotace 80 % uznatelných nákladů), přičemž realizace prací je plánována na podzim roku 2021, respektive jaro 2022.

Další úspěšná žádost se týkala podpory pro revitalizaci hracích prvků v zahradě naší mateřské školy, kde díky tomu budou instalovány nové prvky pro naše děti v celkové hodnotě 1 milion korun. Dotace v tomto případě činí cca 850 tisíc korun a naší snahou bude, aby nové prvky si mohly naše děti začít užívat již po letošních prázdninách. Věřím, že se jim bude ve školce líbit ještě více.

Na konci tohoto měsíce se snad s některými z vás potkáme na naší první větší akci, kterou pořádáme ve spolupráci právě s naší základní školou. Rádi bychom zde nejen zakončili netradiční školní rok, ale chceme zde symbolicky předat nově vybudovanou odpočinkovou zónu, kde si snad každý najde své místo na aktivní či pasivní odpočinek. Bližší informace k této akci naleznete uvnitř tohoto čísla Vilémovských novin.

Krásný a pohodový vstup do letních prázdnin, příjemně strávenou dovolenou vám všem přeje

Bc. Zdeněk Černý
starosta obce

Chvilka poezie

Paprsek letního rána

Nesmělý paprsek letního rána zaplašil
uplakaný sen, nadějí duhovou pro Tebe
vymaloval další překrásný den.

Knihu života popsal příběhem bez konce
a bez pera, nezlomný pro Tebe nachystal
ráno moudřejší večera.

Jak nadějný skladatel tóny kladl na
osnovu novotou, s osudem smířený
věnoval Ti symfonii života bouřlivou.

Z tajných světů jeho světlo srdečním
údolím protéká, ač miliony světelných let
vzdálený, miluje Tebe, člověka.

Ten nejzácnější lék všechna srdce zlo-
mená zas a znova léčí, Ikarům nová křídla
daruje, slepým malířům otevírá oči.

Až poslední zrnka naděje v zemi prolomí
tu kletbu staletou, pak vlčí máky květy
rudými v srdci Tvém znovu vykvětou.

#neviditelnabasniarka

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

PORTRÉT - BOHUSLAVA BYDŽOVSKÁ

ÚVOD

Na úvod bych rád uvedl, že dnešní host je pro mě osobně speciální, neboť paní Bydžovská je jedním ze symbolů mého dětství – ředitelka školy a také knihovnice. Proto mě velmi těší, že nakonec souhlasila s poskytnutím rozhovoru do Vilémovských novin.

Ještě jednou děkuji za přijetí mé nabídky a na úvod Vás požádám o Vaše představení, odkud pocházíte?

Narodila jsem se v Hradci Králové, v době, kdy můj táta ještě studoval. Velkou část dětství jsem strávila v Orlických horách u babičky, protože maminka pracovala na infekčním oddělení v Hradci Králové. Rodiče nechtěli, abych byla pořád nemocná, protože jsem chytila snad všechny nemoci, se kterými maminka přišla na oddělení do kontaktu, a tak mě poslali za babičkou, kde jsem měla opravdu krásné dětství. S našimi jsme často jezdili na dovolené, ale tím, že byl tatínek voják, jsme se nemohli podívat všude tam, kam bychom chtěli. Ale to nám tolik nevadilo, protože táta rád jezdil autem, tak jsme projeli celou republiku. Když otec dodělal medicínu, žili jsme zhruba do mých pěti let v Hradci.

Někdy v době, kdy se narodil můj mladší bratr, jsme se přestěhovali do Žamberka v Orlických horách. Krátkou dobu jsme bydleli také v Táboře a od roku 1969 v Dolní Poustevně. Rok po našem přistěhování jsem nastoupila na rumburské gymnázium a poté na pedagogickou školu v Ústí nad Labem.

ZDROJ: ARCHIV Mgr. BOHUSLAVA BYDŽOVSKÁ

Co Vaši rodinu přimělo se přestěhovat právě do Dolní Poustevny?

Tatínek byl vojenský lékař a v rámci reorganizace byl převelen do Tábora na vojenský okruh, kde dělal hlavního posudkového lékaře. Tato práce ho ale vůbec nebavila. Říkal nám, že kvůli tomuto postu vůbec nemusel studovat medicínu, protože to byla převážně kancelářská práce. Proto chtěl odejít do civilu a věnovat se praktické medicíně. V civilní sféře mu ale byla nabídnuta praxe jen v pohraničí. Do Dolní Poustevny ho přivedly dvě

skutečnosti. První byla ta, že měl nedaleko, v Rumburku, sestřenicí, což byla manželka primáře Víta. A za druhé – z Dolní Poustevny do Německa po roce 1968 odešel doktor Zimmermann, tím pádem zůstal poustevenský obvod volný a táta toto místo přijal.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

A co dalšího nám ještě o sobě prozradíte?

Tatínek i maminka byli oba zdravotníci, ale já jsem se vždycky, po vzoru dědečka a tety, chtěla stát učitelkou. Můj tatínek to pořád nechtěl pochopit. Přál si, abych šla v jeho šlépějích a stala se také doktorkou. Do poslední chvíle věřil, že na "peďák" nepůjdu, ale já jsem si přihlášku podala. Časem se s tím samozřejmě smířil. Pouze jedinkrát jsem zalitovala, že jsem nešla studovat medicínu, a to bylo tehdy, když otec zemřel tragickou smrtí. Říkala jsem si, že kdybych byla doktorka, po tatínkovi bych mohla ordinaci ve Vilémově

převzít a pokračovat v jeho odkazu. Jinak jsem svého rozhodnutí vůbec nelitovala. Hlavně mě ale ani ve snu nenapadlo, že moje obě děti půjdou v mých stopách a stanou se z nich také učitelé.

Při studiích jsem začala zpívat ve sboru. Někdy v období, kdy jsem skončila se studiem, dámy kolem paní Petrášové, Říhové, či doktorky Marešové se scházely a zpívaly. Brzy se k nim přidala moje mamka, která tam přivedla mého syna Petra a asi za půl roku jsem se členkou stala i já. Vedením sboru se ujala paní doktorka Englerová. No, a tím to už přestalo být takové "babské prozpěvování", ale už začala tvrdá práce. Musím říct, že mě zpívání ve sboru za těch zhruba 28 let dodnes velmi baví. Už se těším, až se po covidu zase budeme moci scházet a bude se zpívat.

ZDROJ: ARCHIV Mgr. BOHUSLAVA BYDŽOVSKÁ

Jaké máte další koníčky kromě zpěvu?

Vedle zpívání s manželem rádi jezdíme na různé pobyty, wellness a výlety. Ale velmi málo cestujeme do zahraničí, protože já se bojím létání. Předloni jsem letěla poprvé letadlem do Řecka. Můj manžel dokonce neletěl nikdy a ani po tom netouží. Čili vždy cestujeme tam, kam se dá dojet autem, případně autobusem. Rádi jezdíme do Krkonoš, protože odtamtud pocházel můj tatínek, konkrétně ze Studence, a pořád tam žije teta, která je mým celoživotním vzorem a kamarádkou. Velmi rádi si s manželem krátíme chvíli hraním karet. Dalším mým koníčkem je divadlo, kde jsem dlouholetou návštěvnicí.

Moc ráda se účastním různých kulturních akcí pod hlavičkou Dámského klubu. Tam je bezvadná parta a užijeme si hodně legrace. Podporujeme činnost obce.

Jste také dlouholetá saunařka, že?

Saunování provozuji už od svých patnácti let. Když jsme se přestěhovali sem, na sever, taťka začal chodit do sauny k panu Zelenému do Velkého Šenova, a my s dalšími děvčaty z Poustevny jsme tam začaly chodit také. Od saunování jsem si dala pauzu jen, když jsem byla v Ústí čtyři roky na studiích, protože jsme jezdili domů v pátek večer, a to už byla sauna zavřená. Poté se vybudovala sauna v Poustevně, tak jsme chodili tam. No, a potom se postavila sauna s tělocvičnou ve Vilémově, kterou navštěvujeme dodnes.

Hodně lidí Vás také zná jako knihovnici.

Ano. Předě mnou dělala dlouhou dobu knihovnici paní Gottwaldová. A protože se chystala odstěhovat, neustále na mě naléhala, abych toto místo vzala po ní. Argumentovala tím, že někdo tu knihovnu po ní převzít musí a kdo jiný, než člověk ze školy. Já jsem dlouho odmítala s tím, že jsem neměla žádné zkušenosti. Dopadlo to tak, že paní Gottwaldová odjížděla a loučila se stylem „tak já už odjíždím, tady máte klíče“. V tu dobu to ale nebylo jako dnes, kdy patříme pod okresní knihovnu Děčín, pobočku Varnsdorf. Knížky jsem si sama objednávala a balila, také jsem samozřejmě musela hledat nejvýhodnější ceny s tím, že mi na ně obec přispívala. Ze začátku jsme měli knihovnu v domě, kde dnes bydlí pan Beneš a kde jsem měla dvě místnosti v přízemí. Když pan Beneš dům koupil, tak jsme se, za pana starosty Chmelaře, přestěhovali do nynějších prostor na obecním úřadě. Tehdy jsem pravila, že pokud se ještě někdy bude knihovna stěhovat, tak už u toho nebudu, protože stěhovat nějakých sedm tisíc výtisků už by se mi znovu nechtělo (smích).

Knihovna za celou tu dobu fungovala, myslím, dobře. Chodilo tam vždy dost lidí, i když je pravda, že spíš vyšších věkových kategorií a mladší ročníky moc zájem neměly. Když jsem začínala, tak byl poměr dětských a dospělých registrovaných čtenářů zhruba půl na půl. Postupně přibývalo spíše starších, kteří potom také moc nechodili. Je tady totiž nevýhoda schodů. Já jsem častokrát starším lidem nabízela, že jim knihy donesu domů, ale moc o to nebyl zájem. Čas od času jsme donesly knihy do domova s pečovatelskou službou, ale ty největší čtenářky postupně bohužel zemřely. Asi před třemi roky jsem funkci knihovnice přenechala mé dceři, Lucce, která mi tam celé roky předtím chodila pomáhat.

ZDROJ: ARCHIV Mgr. BOHUSLAVA BYDŽOVSKÁ

A jak jste se vůbec seznámili s manželem?

Manželova rodina žila v Prachaticích a přestěhovala se do Dolní Poustevny. Petr chodil do čtvrtého ročníku gymnázia a já do druhého. A tam jsme se seznámili. Mně bylo sedmnáct, jemu devatenáct, začali jsme spolu chodit a po šesti letech měli svatbu. Letos jsme spolu celkově padesát let. Po gymnáziu Petr studoval na chemické vysoké škole v Pardubicích, obor papír. Po škole a roce povinné vojenské služby měl slíbenou práci i byt v Hostinném. Ale když dodělal školu a měl za sebou i vojnu, slíbený byt v Hostinném k dispozici nebyl. V tu dobu už jsme měli dceru, Lucku. No, a když nebyl tento slíbený byt volný, tak jsme šli v roce 1981 do Vilémova, protože Petr dostal místo ve STAPu a dostali jsme i byt v nově postavené bytovce. Já jsem předtím žila ještě tři roky po škole v Poustevně a v září 1981 jsem již nastoupila do školy ve Vilémově a učila jsem zde až do důchodu v roce 2016.

Po odchodu do důchodu jsem nějakou dobu zastupovala ve škole ve Velkém Šenově a v naší školce, ale na hlavní úvazek jsem už zůstat nechtěla. Zejména kvůli tomu, že jsem byla ředitelka. Kdybych jen učila, tak bych možná na škole ještě setrvala, protože ta práce mě opravdu bavila. Ale veškeré papírování a další starosti spojené s funkcí ředitelky už mě vyčerpávaly. Navíc v době, kdy jsem končila, nastávalo na školách inkluzivní vzdělávání a musely se přepracovat školní vzdělávací plány a další dokumentace, což není žádná legrace.

„Spolupráce s obcí byla vždy výborná, a to za všech starostů.“

Vzpomenete si na své začátky na vilémovské škole?

Na začátku mi hodně pomohla tehdejší ředitelka, paní Kurejová. Ona byla bezvadná. Díky ní jsem se naučila, jak bez větší psychické újmy přežít učitelské povolání. Na paní Kurejovou vzpomínám velmi ráda. Byla naší vedoucí, rádkyní, uměla spojovat kolektiv, měla ráda legraci. Seznamovala mě postupně s povinnostmi ředitelky, pod jejím vedením jsem pracovala až do doby, kdy odešla do důchodu. Po ní jsem převzala školu, která byla ve velmi dobrém stavu. Měla hotovou střechu a omítku a já jsem začala s opravováním a modernizací vnitřních prostor. Postupně se vyměňoval všechn nábytek, kupovalo se vybavení a podobně.

Celkově jsme měli vždy výborný učitelský kolektiv. Paní Irena Sodomková, já a paní Kurejová jsme byly spolu dlouhou dobu, k nám se postupně přidávaly další paní učitelky, Koubková, Poláková, Marková, Kopřivová. Jednu dobu u nás učil i pan učitel Zimmer.

Měli jsme i výborné paní vychovatelky ve školní družině, paní Touškovou a zejména dlouholetou bezvadnou vychovatelku paní Maritu Müllerovou. Výborně se nám spolupracovalo i s kolegyněmi z mateřské školy, ať už pod vedením paní Lemfeldové, Kolářové i nynější vedoucí paní Evy Klingerové. V roce 1999 jsem převzala funkci ředitelky a s bezvadnými kolegyněmi jsem došla až do důchodu.

Když jsem nastoupila do školy ve Vilémově, byly v ní čtyři samostatné ročníky s asi 90 dětmi. Počty dětí v jednotlivých třídách se každým rokem měnily a postupně klesaly. Po vrácení 5. ročníku na první stupeň jsme museli začít spojovat třídy, dostali jsme statut Malotřídní školy a ta trvá doposud. Jeden rok jsme měli celkem na škole ve všech ročnících pouhých 28 dětí. Dokonce byly vyvíjeny tlaky na zrušení naší školy s tím, že děti mohou jezdit do Velkého Šenova. Ale já jsem si stála za tím, že dokud na škole budu, tak se naše škola rušit nebude. Samozřejmě jsem za sebou musela mít silnou podporu obecního úřadu, bez toho by to nešlo. Spolupráce s obcí byla vždy výborná, a to za všech starostů – za mé éry hlavně pana Chmelaře a pana Raicharta. Jak to šlo, tak nám oba starostové se vším pomáhali. Jako příklad lze uvést, že když v době, kdy se masivně začalo s výukou na počítačích, jsme od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy dostali tři počítače a zbytek, asi sedm počítačů, tři interaktivní tabule a další vybavení, nám zaplatila obec. Na tak malou školu to bylo neobvyklé. V tu dobu bylo velkým štěstím, že přišla paní učitelka Kopřivová, protože my ostatní jsme novým technologiím tolik nerozuměly. Paní Kopřivová se výuky výpočetní techniky ujala a zvládala ji velmi dobře. Samá pozitiva po jejím příchodu byla, nejen co se týče počítačových technologií, ale také díky její činnosti povaze se hodně rozjela mimoškolní činnost. Vedla dramatický kroužek, organizovala představení v kostele, vánoční besídky, účastnila se s dětmi různých soutěží, děti jí dokonce přihlásily do soutěže o nejoblíbenějšího učitele Zlatý Amos.

Na škole jsme se po celou dobu snažili o co největší zapojení dětí do mimoškolní činnosti. Měli jsme na škole mnoho zájmových kroužků. Vzpomínám třeba na kroužek Mladý zdravotník, který jsem vedla se svojí maminkou. S děvčaty jsme se dostaly až do okresního kola. Děti musely mít široké znalosti a dovednosti. Nutná byla znalost historie Červeného kříže, soutěžilo se i v poskytnutí první pomoci při různých situacích. Další významnou činností naší školy byla spolupráce s centrem ochrany přírody v Neustadtu, kterou po mnoho let organizovaly paní učitelka Sodomková a paní vychovatelka Müllerová. Významná byla spolupráce se ZUŠ Šluknov. Učitelé jezdili k nám do školy a vyučovali klavír, housle, kytaru a zejména pan učitel Patrik Engler vyučoval flétny a fagot. Po celé roky nás jeho žáci doprovázeli při všech akcích školy. Mezi dalšími kroužky byly výtvarný, dovedné ruce, sportovní, dramatický, počítače,

němčina, náboženství, vaření a další. Dále se jezdilo do rumburského bazénu. My jsme si prosadili, že děti mohly jezdit celých pět let, od první do páté třídy, což na jiných školách nebylo. Prošlo nám to díky tomu, že jsme měli málo žáků, a když jely jen dvě třídy, ani by nezaplnily celý autobus. Některý rok s námi jezdily i starší děti z MŠ. Velmi dobrá byla i spolupráce s okolními školami z Lipové a Velkého Šenova. Každý rok jsme pořádali turnaj ve vybíjené.

Za kariéru učitelky, respektive ředitelky, musíte mít spoustu vzpomínek. Podělte se alespoň o jednu?

Nejvýrazněji se mi do paměti vryla asi ta, když jsme těsně před koncem jednoho školního roku s dětmi byli u tělocvičny a v dálce jsme viděli mladé slavnostně oblečené lidi. Mysleli jsme, že to jsou maturanti, ale oni to byli žáci ročníku kolem Vojty Plíška, Martina Klingera a dalších, kteří skončili ve Velkém Šenově devátou třídou. Přišli k tělocvičně s květinou a řekli mi, „paní učitelko, my Vám jdeme poděkovat za to, co jste pro nás na této škole udělala.“ Velmi mě překvapili a dojali, protože předtím se mi nestalo, že by s něčím takovým nějaká třída přišla. Další krásné vzpomínky mám z období, kdy jsem odcházela do důchodu. Ten rok, před akcí pálení čarodějnic, jsme v kostýmech s dalšími dospělými a dětmi stáli u hasičské zbrojnice a já jsem se podívala po přítomných a říkala jsem si „toho jsem učila, tu jsem učila“. Já jsem snad učila půlku vesnice. Musím, a moc ráda, zmínit to, že jsem měla opravdu krásnou rozlučku, kterou mi připravili kolegové ve spolupráci s rodiči, dětmi a obecním úřadem. Na předávání Oscarů nikdy nezapomenu. Měla jsem dvě rozlučky a při té druhé mi na fotbalovém hřišti předal květinu zpěvák Martin Maxa.

ZDROJ: ARCHIV Mgr. BOHUSLAVA BYDŽOVSKÁ

Jak se díváte na veřejný život v obci dnes a dejme tomu ještě před revolucí, případně v devadesátých letech?

Ať už v Červeném kříži, nebo potom ve Sboru pro občanské záležitosti, který se poté spojil se zdravotní komisí, byla vždy výborná parta. V minulosti bylo moc pěkné, když se něco v obci stavělo či uklízelo, brigád se vždy zúčastnilo hodně lidí. Například stavba samoobsluhy nebo tělocvičny. Ale byli to pořád ti stejní lidé. Moc se mi líbí, že po dlouhé době

se hodně vilémovských občanů trochu rozhoupalo a kulturního a společenského života se dnes začíná účastnit stále více lidí. Naposledy jsme to mohli vidět u sázení stromků u tělocvičny, nebo při úklidu hasičské nádrže.

Jako velké mínus vnímám to, že se zrušil závodní klub a restaurace Pod věžičkou šla do soukromých rukou, takže jsme neměli se školou kde vystupovat. Poté nám nezbylo nic jiného, než pořádat menší akce a pro méně lidí, například v Lodovně, nebo v poslední době venku na podiu, ale to zase záleželo na počasí. Takže doufám, že se teď blýská na lepší časy se sálem v novém kulturním domě. Dřív bylo hodně plesů, zábav, koncertů či divadelních představení. Bylo zde také kino. Kéž by se alespoň část podobných akcí do Vilémova vrátila. Druhé drobné mínus proti minulým dobám vnímám to, že dřív drželi lidé více pohromadě a také se více přátelili, než jak je tomu dnes.

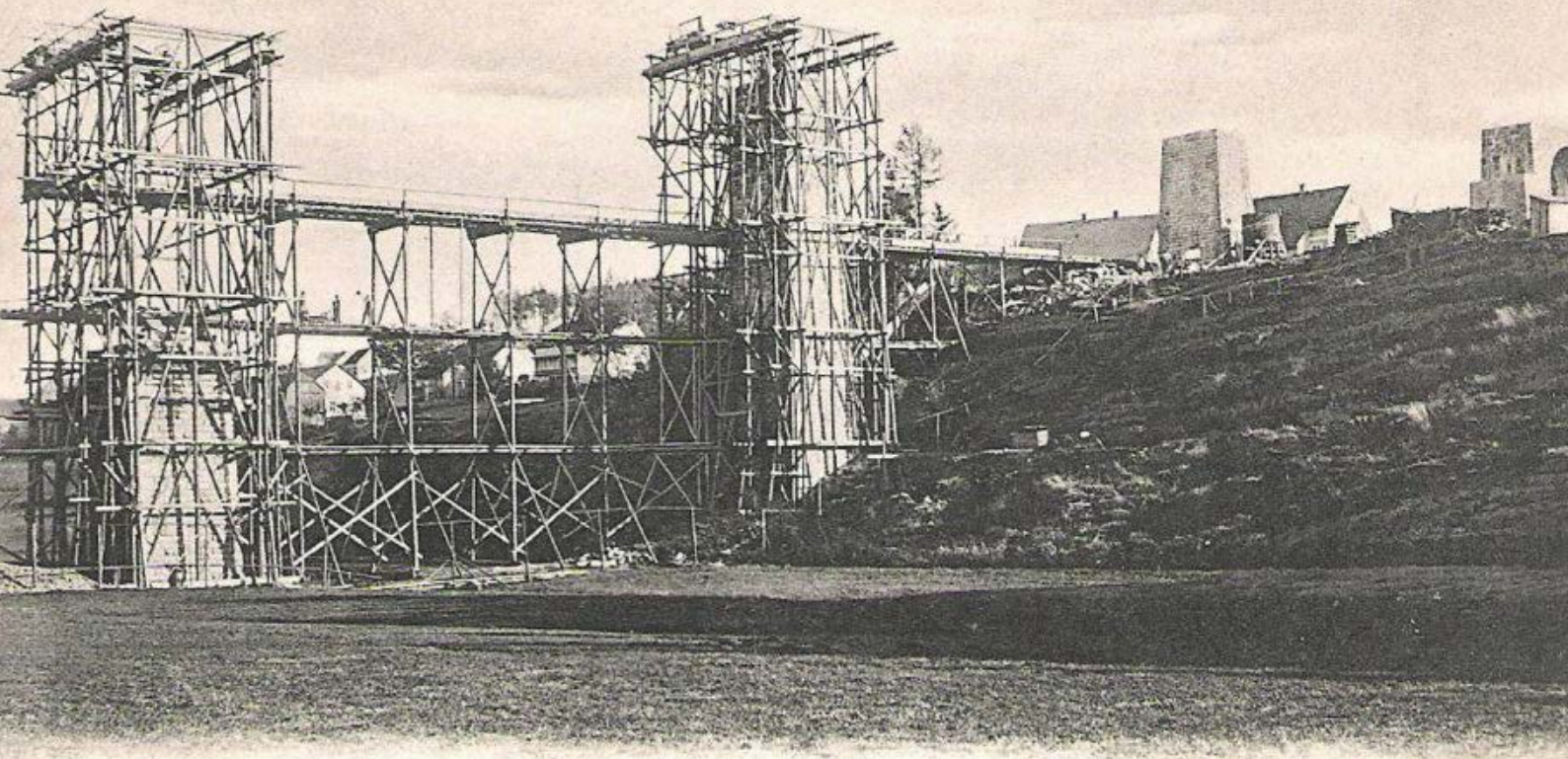
Moc děkuji za příjemný rozhovor a poprosím o tradiční tečku – vzkaz čtenářům.

Chovej se tak, jak chceš, aby se k tobě chovali ostatní. To je mé životní motto a snažím se jej dostat do krve mimo jiné svým dvěma vnoučatům. Měli by se tak chovat všichni. Nemůžeme přece očekávat, že se k nám někdo bude chovat mile, když mi mu to neopětujeme. Doufám, že se mi za dobu učitelování podařilo vychovat a vzdělat mladé lidi, kteří mně prošli rukama a že jsem alespoň některé dobře připravila pro budoucí život. Svým nástupkyním bych přála, aby mezi dětmi prožily tak krásný život, jaký jsem prožila já.

Ing. Zdeněk Maier

ZDROJ: ARCHIV Mgr. BOHUSLAVA BYDŽOVSKÁ

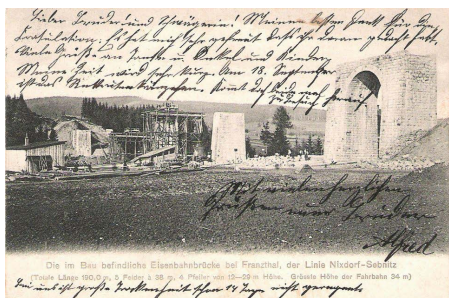

Die im Bau befindliche Eisenbahnbrücke bei Franzthal, der Linie Nixdorf-Sebnitz
(Totale Länge 190,0 m, 5 Felder à 38 m, 4 Pfeiler von 12–29 m Höhe. Grösste Höhe der Fahrbahn 34 m)

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Práce na celkové rekonstrukci Vilémovského železničního mostu jsou v plném proudu. Přerušíme proto na čas sérii o známých i již neznámých osobnostech Vilémova a podíváme se do minulosti spojené s železničním mostem. V dnešním čísle uvidíme několik pohlednic vydaných právě k této technické stavbě, nemající v okolí obdoby.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

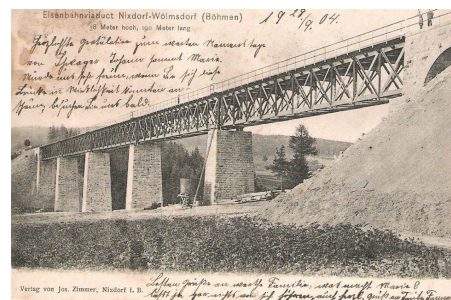
Pohlednice na titulním snímku a druhá zobrazená mají německý text: *Die im Bau befindliche Eisenbahnbrücke bei Franzthal, der Linie Nixdorf-Sebnitz (Totale Länge 190,0 m, 5 Felder à 38 m, 4 Pfeiler von 12–29 m Höhe, Grösste Höhe der Fahrbahn 34 m)*. V překladu se dočteme, že: Ve výstavbě se nacházející železniční most u Doliny, na trati Mikulášovice-Sebnitz (Celková délka 190,0 m, 5 polí po 38

m, 4 pilíře výšky 12 – 29 m, maximální výška jízdní dráhy 34 m). Obě pohlednice zobrazují stejný okamžik rozestavěných prvních tří pilířů zřejmě v roce 1903. Most se stavěl v letech 1903 až 1904.

ZDROJ: VERLAG J. KROMER

Třetí pohlednice s identickým textem zobrazuje most již dokončený. Oproti prvním dvěma pohlednicím zde však máme uvedené i vydavatele: *Verlag J. Kromer, Wölmsdorf*. Vzhledem k již dokončenému mostu se jedná o rok 1904 nebo později.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Na čtvrté pohlednici je také již dokončený most, ale jsou vidět ještě pozůstatky stavebního ruchu, nádrž a materiál u prvního pilíře. Text pohlednice uvádí: *Eisenbahnviaduct Nixdorf – Wölmsdorf (Böhmen) 38 m Hoch, 190 m lang*. Český překlad zní: *Železniční most Mikulášovice - Vilémov (v Čechách) vysoký 38 m, 190 m dlouhý. Proč je zde uvedena výška 38 m od skutečných 34 m zůstane záhadou.*

V příštím vydání VN se podíváme na později vydané pohlednice s tematikou Vilémovského železničního mostu.

Ing. Martin Klinger

OBEC VILÉMOV

407 80 Vilémov č.p. 172

Pravidla pro zveřejňování inzerce ve Vilémovských novinách

- 1) Vydavatelem Vilémovských novin (dále VN), včetně jeho inzertní přílohy, je obec Vilémov u Šluknova (dále obec, nebo vydavatel).
- 2) Inzerce je v VN označena slovem INZERCE.
- 3) V každém vydání VN bude zveřejněna inzerce za předpokladu, že vydavatel inzertní prostor nevyužije sám.
- 4) Inzerce ve Vilémovských novinách je inzerentům zveřejňována za úplatu.
- 5) Otištěny budou výhradně inzeráty níže uvedených rozměrů – za tyto ceny:

a) celá strana (š. 194,0 × v. 271,0 [mm])	600 Kč	(300 výtisků á 2 Kč)
b) půl strany – výhradně na šířku (š. 194,0 × v. 134,0 [mm])	400 Kč	(300 výtisků 1,3 Kč)
c) čtvrt strany – výhradně na výšku (š. 95,0 × v. 134,0 [mm])	200 Kč	(300 výtisků 0,6 Kč)
d) osmina strany – výhradně na šířku (š. 95,0 × v. 65,5 [mm])	100 Kč	(300 výtisků á 0,3 Kč)
- 6) K cenám bude připočtena DPH ve výši dle příslušného právního předpisu.
- 7) Níže uvedeným inzerentům náleží jednou v kalendářním roce inzerovat ve VN zdarma:
 - a) občané obce Vilémov u Šluknova
 - b) společnosti založené obcí,
 - c) spolky a sdružení působící v obci Vilémov u Šluknova, nebo okolních obcích
 - d) organizátoři akcí, kterým byla poskytnuta záštita nad akcí obcí
 - e) bezpečnostní a záchranné složky ČR
 - f) organizace, společnosti a svazy zdravotně postižených
- 8) Cena za inzerát využívající více ploch definovaných v bodu 5 těchto Pravidel, tvořící však výhradně obdélník, se určuje jako prostý součet definovaných ploch.
- 9) Množstevní sleva za opakované zveřejnění inzerátu se neposkytuje.
- 10) Opakovat lze tutéž inzerci maximálně 2x za sebou.
- 11) Umístění inzerce je v kompetenci redaktorů VN.
- 12) Za obsah inzerátu odpovídá inzerent.
- 13) Textový obsah inzerátu bude dodán nejlépe ve formátu .doc nebo .docx (MS Office), případně ve formátu .rtf. Přílohy inzerátu budou dodány ve formátu .jpg nebo .png, vždy v minimálním rozlišení 300 dpi a barevném provedení (pokud se nejedná o historickou fotografii). Inzeráty zaslané v jiných formátech, nebo v nižším rozlišení nebudou otištěny.
- 14) Redaktoři neposkytují grafické služby spočívající v tvorbě nebo úpravě inzerátu.

- 15) Inzerát bude otištěn po provedení úhrady na příjmový účet obce na základě vystavené faktury.
- 16) Inzerent může v každém vydání VN inzerovat pouze jednou, bez ohledu na odlišnost svých inzerátů.
- 17) Rezervace inzerce není přípustná.
- 18) Pro komunikaci ve věci inzerce, včetně doručení závazné objednávky, je určena výhradně e-mailová adresa redaktoribezhranic@gmail.com
- 19) Termín pro doručení inzerátu je totožný s termínem pro dodání příspěvků uvedeným v tiráži posledně vydaného čísla VN.
- 20) Inzerát doručený po termínu uzávěrky nemusí být v příslušném vydání VN otištěn.
- 21) Komerční články nejsou přípustné.
- 22) Politická inzerce není přípustná.
- 23) Jako inzerce nejsou přijímány osobní příspěvky občanů či politických stran.
- 24) Vydavatel si vyhrazuje právo neuveřejnit inzerci bez udání důvodu, zejména pokud je inzerát v rozporu s těmito Pravidly, platnými zákony, dobrými mravy a veřejným zájmem.
- 25) V případě, že inzerent nebude mít na zveřejnění objednaného inzerátu zájem a tuto skutečnost oznámí nejpozději do uzávěrky příslušného čísla VN, bude mu vrácena zaplacená částka v plné výši. Žádosti o zrušení inzerátu podané po uvedeném termínu nebude vyhověno.
- 26) Inzerentovi bude zaslán 1 výtisk VN pouze v případě, že o to výslovně požádá v objednávce své inzerce.
- 27) Tato Pravidla pro zveřejňování inzerce ve Vilémovských novinách byla schválena Zastupitelstvem obce, a to usnesením č. 07/26ZO/2021 ze dne 27.05.2021 a nabývají účinnosti dnem 01.06.2021.

Bc. Zdeněk Černý, v. r.
starosta obce

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

Z-BOX – SAMOOSLUŽNÉ VÝDEJNÍ A PODACÍ MÍSTO SE ZÁSILKOVNOU

Vážený občané,

s cílem rozšíření dostupnosti služeb v naší obci jsme se rozhodli využít, jako již mnoho obcí a měst v naší republice, nabídky logistické společnosti Zásilkovna s.r.o. Praha (member of Packet Group).

Ve spolupráci s touto společností bude v naší obci v průběhu měsíce července 2021 vybudováno samoobslužné výdejní a podací místo - tzv. Z-BOX – na které si můžete nechat doručit své zásilky.

Z-BOX vám bude k dispozici 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. K jeho ovládání vám bude stačit pouze váš chytrý telefon a mobilní aplikace „Zásilkovna“. K vyzvednutí zásilky vám bude stačit heslo zasláné ve formě sms.

Z-BOX je napájen solárním panelem a vyžaduje jen minimum elektřiny. Tudíž i my myslíme ekologicky.

Výdejní samoobslužné místo (Z-BOX) bude umístěn v prostoru stávajícího parkoviště před budovou České pošty (v jeho horním rohu blíže ke středu obce).

Více informací zde: <https://www.zasilkovna.cz/obcane/vyzvednuti-zasilky>

Gabriela Trojanová
místostarostka obce

Zásilkovna
Member of Packet Group

Z-BOX nově i u nás!

Samoobslužné výdejní místo Zásilkovny

Rozšířili jsme služby v naší obci! Nově u nás najdete bezkontaktní výdejní místo, na které si můžete nechat doručit své zásilky. Výdejní místo, které má podobu samoobslužného boxu, jsme pro vás zřídili ve spolupráci s českou logistickou společností Zásilkovna.

Nonstop provoz

Z-BOX je vám k dispozici 24 hodin denně 7 dní v týdnu.

Snadná a rychlá obsluha

Stačí vám pouze mobilní aplikace Zásilkovna.

Myslíme ekologicky

Z-BOX je napájen solárním panelem a vyžaduje jen minimum elektřiny.

Jak na to?

- 1) Nakupte v e-shopu, který doručuje zboží přes Zásilkovnu.
- 2) V košíku zvolte doručení na výdejní místo.
- 3) V nabídce výdejních míst vyhledejte název naší obce a vyberte Z-BOX.
- 4) Jakmile vám přijde výzva od Zásilkovny o vyzvednutí zásilky, můžete vyrazit k Z-BOXu!
- 5) U Z-BOXu zapněte na svém mobilním telefonu bluetooth a otevřete aplikaci Zásilkovna. Telefon se pomocí bluetooth sám spáruje se Z-BOXem a otevře schránku s vaší zásilkou.

Obec Vilémov ve spolupráci se ZŠ a MŠ
Vás srdečně zve k účasti na akci:

25.
červen
2021

Hurá prázdniny

OD 16:00 HODIN
Ve Vilémově u sportovní haly

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT:

| loučení s našimi "předškoláky" | loučení s našimi "pátáky" |
| vystoupení dětí z MŠ a ZŠ | slova starosty | předání nově
dokončené lokality u sportovní haly | představení jednotlivých
prvků lokality u sportovní haly | předání jmenovek patronům
společně zasázených stromů | malé překvapení pro děti |
| volnou zábavu | táborák | občerstvení zajištěno |

Obec Vilémov

Těšíme se na Vaši účast!!

FOTO: JAKUB TRMAL

ŠKODA AUTO TOUR DE FEMININ 2021, MEMORIÁL ŠÁRKY VÍCHOVÉ – PEŠKOVÉ

Po roční přestávce způsobené koronavirovou situací se letos opět uskuteční 33. ročník mezinárodního cyklistického etapového závodu žen Tour de Feminin.

Třiatřicátý ročník se pojede od čtvrtka 8. do neděle 11. července 2021 v oblasti Šluknovského výběžku, Národního parku České Švýcarsko a Lužických hor.

Téměř 200 závodnic během čtyř dnů absolvují 340,6 kilometrů a projedou 33 obcemi okresu Děčín. Závod je zároveň zařazen do programu Rodinné stříbro Ústeckého kraje, a je také regionálním produktem Českosaského Švýcarska.

1. etapa 13 km: časovka 8.7.2021, 16.00 hod., Okruh Rumburské vzpoury; start-cíl: Krásná Lípa – Doubice - Kr. Lípa

2. etapa 102 km: 9.7. 2021, 15.00 hod., Národním parkem; start-cíl: Krásná Lípa – Krásná Lípa

3. etapa 111 km: 10.7. 2021 15.00 hod., Šluknovskou pahorkatinou; start-cíl: Rumburk – Rumburk

4. etapa 115 km: 11.7. 2021 10.00 hod., Lužickými horami; start-cíl: Varnsdorf – Krásná Lípa

V závodě je vypsáno 5 rychlostních a 18 vrchařských premií. Podnik je od roku 1990 zařazen do kategorie Women Elite UCI 2.2. Díky novému titulárnímu partnerovi se letos oficiálně jmenuje Škoda Auto Tour de Feminin. Tváří závodu byl od jeho vzniku v roce 1988 coby hlavní organizátor a ředitel pan Jiří Vích z Krásné Lípy, který ho založil pro svou dceru a úspěšnou reprezentantku přelomu 80. a 90. let Šárku. Po jejím skonu v roce 2018 se závod jede rovněž jako Memoriál Šárky Víchové-Peškové.

Jiří Vích v roce 2020 závod předal nové generaci organizátorů ze spolku Mandavan pod vedením Mgr. Jana Novoty. Pan Jiří Vích je nově čestným ředitelem závodu.

Kapacita pelotonu je 176 závodnic, což je limit UCI. „Už od ledna máme přihlášky maximálního počtu 29 týmů, za každý tým může jet až šest závodnic,“ říká Jan Novota. Dosud nejvíc cyklistek jelo Tour de Feminin v letech 2016 a 2017 - celkem 182. „Už teď víme, že některé týmy kvůli covidové situaci musely účast odřeknout, proto jednáme s náhradníky,“ dodává Novota. Tradičně se očekává účast například polských, německých či nizozemských družstev.

Česko budou reprezentovat týmy Dukla Praha a Team CykloTrenér. Diváky ze Šluknovského výběžku určitě potěší start místních rodaček – dvojčat Adriany a Viktorie Marschnerových, či Ivany Loubkové.

Ve hře je ovšem jedno velké české jméno. „Jednáme o startu Marty Sáblikové,“ prozradil Novota. Trojnásobná olympijská vítězka v rychlobruslení má několik titulů z domácích cyklistických šampionátů, na severu Čech už dvakrát závodila.

V roce 2014 dojela celkově druhá za Američankou Briannou Walleovou, vyhrála časovku a získala modrý trikot nejlepší vrchařky. V roce 2012 závod nedokončila.

Podnik je poslední přípravou před olympiádou v Tokiu. „Spolu s ženským Girem d' Italia je to pro případné olympioniky v pelotonu poslední možnost, jak se před olympiádou rozzávodit,“ dodává Jan Novota.

Závod se letos jede jako čtyřetapový, poprvé od roku 1994. Začíná 13kilometrovou individuální časovkou se startem a cílem v Krásné Lípě. I druhá etapa začíná a končí v Krásné Lípě. Třetí startuje a končí v Rumburku, závěrečné dějství odstartuje ve Varnsdorfu a skončí v Krásné Lípě, která je tradičním hlavním centrem závodu.

„Hlavními parametry závodu jsou atraktivní a reprezentativní prostředí, propagace Národního parku České Švýcarsko a Lužických hor, gradující obtížnost etap. Věříme, že závod bude pro diváky oproti předchozím ročníkům ještě víc atraktivní. Pokud to podmínky dovolí, rádi bychom po každé etapě uspořádali pro diváky také zábavný kulturní program,“ upřesnil Novota.

Novinkou bude rovněž velkoplošná projekce v prostoru cíle a přímý přenos z každé etapy vysílaný přes internet. Ten si organizátoři už třikrát vyzkoušeli na Tour de Zelená – největším amatérském cyklistickém závodě pro více než 700 cyklistů, který ve Šluknovském výběžku jezdí na prakticky stejných silnicích a cestách. „Přenosi se osvědčily a lidi to bavilo, měli jsme ohlasy i ze zámoří. Těšíme se, že i tímto způsobem zpropagujeme ženskou cyklistiku,“ usmál se Novota.

Závod bere i pro sebe jako velkou zkoušku. „Je to pro mě určitě největší výzva, už několik týdnů špatně spím,“ říká Novota s humorem. „Snad to ale všechno zvládneme. Držte nám palce.“

Organizační výbor Tour de Feminin

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Vilémov

Identifikační číslo:

00261769

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli představuje:

Emise CO₂ ekv.:

38,108 tun

Úspora energie:

1 007 858 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a. s.

V Praze dne 1. 6. 2021

2020

Vypočteno na základě studie Posouzení systému sběru a recyklace obalových odpadů z hlediska jejich vlivu na životní prostředí.

OSTATNÍ

■ Osvědčení o úspoře emisí

V roce 2020 bylo (i za přispění naší obce) díky recyklaci a využití papíru, plastů, skla, kovů, nápojových kartonů a dalších komodit v rámci tříděného sběru a využití odpadů v systému EKO-KOM uspořeno 22,4 mil. GJ energie, tedy zhruba tolik, kolik v průměru spotřebuje za rok více než 344 tisíc domácností.

V případě tolik diskutovaného globálního oteplování přispěl systém tříděného sběru a využití odpadů EKO-KOM ke snížení emisí o 942 276 tun CO₂ ekvivalentu. Na příloženém Osvědčení jsou uvedeny výsledky za rok 2020, kterých jsme dosáhli v naší obci, a tím jsme přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení uhlíkové stop.

Děkujeme!

■ Setkání jubilantů

Ve čtvrtek 10. června 2021 jsem měla možnost účastnit se setkání s našimi milými jubilanty. Posezení se po delší době uskutečnilo opět v obřadní místnosti našeho Obecního úřadu. Bylo velmi příjemné setkat se s naši-

mi seniory, a popřát jim k jejich významným výročím, osobně. Milí jubilanti poseděli a zavzpomínali na uplynulé časy, podiskutovali o současné situaci v naší obci, a to vše nad šálkem dobré kávy a malého pohoštění. Společnost jim dělaly i dámy z Dámského klubu paní Mošovská, Mgr. Bydžovská a paní Margalová. Všem oslavencům ještě jednou přejeme do dalších let vše nejlepší a zejména pak pevné zdraví a mnoho optimismu a slunečných dní.

GT

FOTO: GABRIELA TROJANOVÁ

Zleva nahoře:

Bedřiška Urnerová, Jitka Třešňáková, Karin Vlková, Gertruda Romová, Ladislav Toušek, Anna Thomasová a pan Bohumil Štrobach.

■ Vzpomínáme

Dne 28.05.2021 uplynul rok, co tento svět navždy opustil pan Ivan Tlapák. Jak se říká, čas je v těchto těžkých chvílích milosrdný a otupí ostré hrany smutku, avšak vzpomínka na milovaného manžela, tatínka a dědečka bude žít v našich srdcích navždy. Nezapomeneme!

Manželka Jiřina,
synové Roman a Jan s rodinami

ZDROJ: SHUTTERSTOCK